

[FENIKOBALANUS *sb m*

fenikobalanus *a.* **fenikobalan.**

N pl fenikobalany.

Sł stp, Cn, Linde brak.

bot. Owoc palmy daktylowej; daktyl [balanus de palmulis sive dactylis dicitur – daktilowy orzech Mącz 22d; Pheniceus – czerwobrunatna albo kasztanowa maść Mącz 298b; phoenicobalanus: palmae Aegyptiae fructus, prae maturitate nigrescens, vescentesque inebrians. [...] Myrobalano similem in unguentis, proximumque usum habet [...] Colligitur autem paulo antequam incipiat maturiscere Calep; daktył, owoc palmowy – balani item sunt varii, alii fubae, alii cubiti magnitudine, medü alii, colore item vario Cn]: [Datły] Záltánawiáią też hemoroidi y rány łtuláiąc zgaiáią : łą któré od brunatnéy bárwy/ álbo czérwonéy/ zową Phoenicobalány/ ielzcze więcéy ćierpnąc ściągáią świeżé/ niżli łuché UrzędowHerb 367b.

Synonimy: daktył, datły.

AK